

[Søren P. Larsen.]

ser ud, som om det ærede Medlem har den Opfattelse, at de offentlige sociale Udgifter her i Landet er ca. 200 Mill. Kr. Jeg lægger Trykket paa „ca.“, for hvis det ærede Medlem vil se efter, vil han opdage, at Beløbet ligger helt anderledes. Jeg holder mig til „Socialt Tidsskrift“, et Tidsskrift, der redigeres af Socialministeriets Departementschef og to Embedsmænd i Socialministeriet, og i dette Tidsskrift for Januar 1937 finder vi en Redegørelse for de samlede Socialudgifter i Finansaaret 1935—36, saaledes som de fordeler sig paa Kommuner, paa Staten, paa de forsikrede og paa Arbejdsgiverne. Jeg er næsten nødt til at tage de samlede Beløb i denne Redegørelse, og de opgøres for Folkeforsikringen saaledes: Til anerkendte Sygekasser i alt 68 Mill. Kr., til Invaliderende 24 Mill. Kr., til Aldersrente 81 Mill. Kr. og til Ulykkesforsikring 9 Mill. Kr., til anerkendte Arbejdsløshedskasser samt Fortsættelseskasser 65 Mill. Kr. — deraf er de 33,9 Mill. Kr. Kontingenter — og til Arbejdsløshedsfonden 6,4 Mill. Kr., saaledes at de forsikringsmæssige Beløb der opgøres til 256,3 Mill. Kr. Gaar vi derefter til offentlig Forsorg, opgør Tidsskriftet disse Beløb til at være 105,9 Mill. Kr., saaledes at det Tidsskrift, der redigeres af Departementschefen og et Par Embedsmænd i Socialministeriet, for 1935—36 opgør de samlede Socialudgifter til et Beløb paa godt 362 Mill. Kr. Jeg gaar ud fra, at naar Embedsmænd i det paa-gældende Ministerium staar som Ledere af et Tidsskrift og de deri opsamler alle disse Beløb, saa fordeler de sig ogsaa saaledes, som det staar i Tidsskriftet, at de 128,2 Mill. Kr. falder paa Kommunerne, 129,6 Mill. Kr. falder paa Staten, 88,7 Mill. Kr. falder paa de forsikrede, Sygekasser, Arbejdsløshed m. v., og 15,6 Mill. Kr. falder paa Arbejdsgiverne. Der er altsaa ikke i denne Opstilling noget Holdepunkt for et Beløb paa 200 Mill. Kr., som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i sin Finanslovtale har argumenteret ud fra. Og det var de Beløb, som forefindes paa Finansloven for 1935—36; siden den Tid er der jo sket en Udvikling og ogsaa en Ændring i Lovens Opbygning, saaledes at Beløbene i Dag ganske givet snarere ligger over end under de 400 Mill. Kr. som Følge af Ændringer i Lovgivningens Bestemmelser i opadgaaende Retning og den Administration, som har givet sig til Kende i de senere Aar netop paa dette Omraade. Derfor ønsker jeg ikke, at det ærede Medlems Tal, 200 Mill. Kr. til den sociale Lovgiv-

ning, skal staa uimodsagt. Det har ingen Holdepunkter paa Finansloven, og der er heller intet Holdepunkt for et saadant Tal i den Redegørelse, som Embedsmændene fra Ministeriet gennem „Socialt Tidsskrift“ i Januar 1937 lod tilgaa Offentligheden. Og jeg vil endda paastaa, at de 362 Mill. Kr. sandsynligvis i Dag er gaaet op til omkring 400 Mill. Kr. aarlig. Hvis jeg ikke husker fejl, var det Statsministeren, der i Sommer i en Tale ved Fagforbundenes Møde gjorde op, at Socialudgifterne laa paa 275 Mill. Kr.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger til den højtærede Statsminister. Der er jo beklageligvis ikke saa overfyldt med Ministre her i Dag, men jeg har det Haab, at de faa Bemærkninger, jeg har til Statsministeren, vil naa frem til ham ad den ene eller den anden Vej.

Den højtærede Statsminister sagde — Sp. 155 — i nogle polemiske Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Brorsen:

„Det ærede Medlem citerede saaledes, at jeg havde lovet Arbejde og god Fortjeneste for alle.“

Jeg forstaar den højtærede Statsministers Forbavelse, og jeg forstaar den højtærede Statsministers Udtalelse saaledes, at der skal drejes om for de Løfter og de Til-sagn, som man tidligere ikke har været saa karrig med, og at man fra socialistisk Side hellere vil over paa en anden Linie, saa man kunde sige: Vi har virkelig ikke lovet noget vedrørende Arbejde og god Fortjeneste! Nu har jeg set efter i Rigsdagstidende for det sidste Aar, før den højtærede Statsminister traadte til, og jeg har læst Ministerens Finanslovtale den 10. Oktober 1928 — det var jo dengang man kunde holde lange Finanslovtaler, før Tale-tiden blev begrænset —, og dér ser jeg, at den højtærede Statsminister har været inde paa, at det var virkelig naturligt, om der blev gjort noget for Beskæftigelsen her i Landet, og den højtærede Statsminister lagde ikke Skjul paa, at det vilde være rimeligt, om man fra den daværende Regerings Side snart begyndte at skaffe „Erhverv og Arbejde for de Tusinder, som mangler saadant“. Ser vi længere hen i Forhandlingerne, ser vi, at der har været forhandlet dels om et Forslag angaaende Udvidelse af Arbejdsløshedshjælpen, dels om et Forslag fra Socialdemokratiet gaaende ud paa at skaffe Arbejde gennem Bidrag fra Staten ved Tilskud til Kommunerne til Igangsættelse af Arbejder, til Boligbyggeri og paa anden Maade. Det træffer sig saaledes, at et saa stiltfærdigt og troværdigt Medlem som det ærede Med-